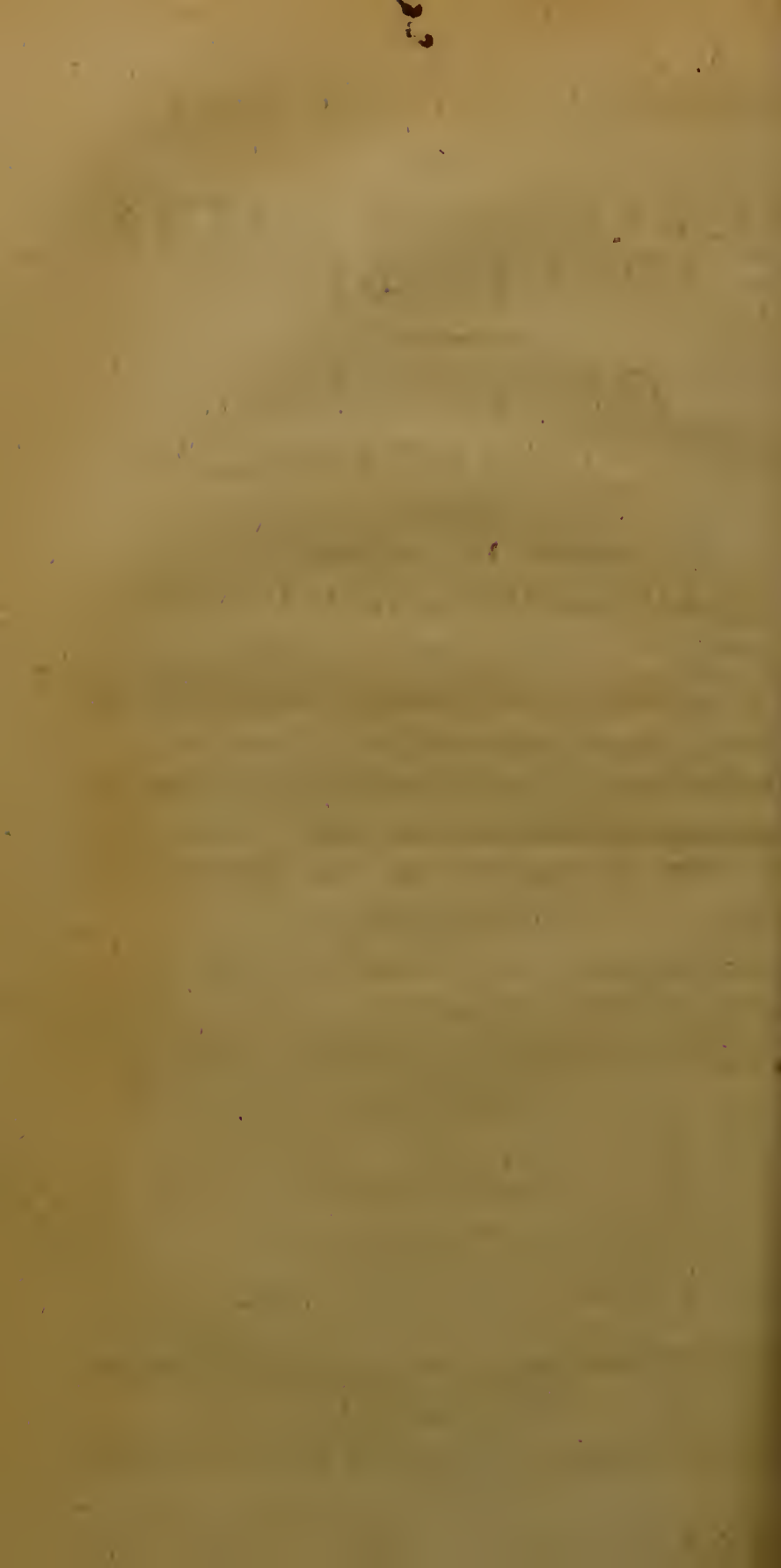

3
EXPERIMENTA NONNULLA
DE
NERVORUM FACIEI
FUNCTIONIBUS.

DISSERTATIO
INAUGURALIS MEDICA
QUAM
CONSENSU ET AUCTORITATE
GRATIOSI MEDICORUM ORDINIS
IN
UNIVERSITATE LITTERARIA BEROLINENSI
AD SUMMOS
IN MEDICINA ET CHIRURGIA HONORES
RITE ADIPISCENDOS
E XIV. M. OCTOBRIS A. MDCCCXXIV
H. L. Q. S.
PUBLICE DEFENSURUS EST
AUCTOR
IGNATIUS POLKO
SILESIUS.

OPPONENTIBUS:
M. LEVY, MED. DR.
H. BERKUN, MED. DD.
Z. LOHNSTEIN, MED. CAND.

BEROLINI,
CUPIS IOANNIS FRIDERICI STARCKII.

VIRO

ILLUSTRISSIMO, EXPERIENTISSIMO,
EXCELLENTISSIMO

CAROL. ASM. RUDOLPHI

PHILOSOPH. ET MEDIC. DOCTORI, PROFESSORI
PUBLICO. IN UNIVERSITATE LITER. BEROLINENSI,
SEI ANATOMICI DIRECTORI, REGI A CONSILIIS
MEDICINALIBUS INTIMIS, COLLEGII MEDICO-
TECHNICI PRIMARII MEMBRO ORDINARIO, OR-
DINIS AQUILAE RUBRAE EQUI, COMPLURIUM
ACADEMIARUM ET SOCIET. LITER. SODALI ETC.

PRAECEPTORI ATQUE FAUTORI

SUMME VENERANDO

HOCCE SPECIMEN INAUGURALE

SUMMA QUA PAR EST DEVOTIONE

D. D. D.

AUCTOR

P r o o e m i u m.

Antequam ad ipsam rerum nostrarum expositionem nos accingamus, paucisque praefandis eorum, quae illustrare studuimus, descriptionem aliam opello huic ipsi praemittamus, gratias nos exsolvere liceat, quas multas insigni viro *Rumphii* debeamus, operae caussa, quam monendo summumque nostrum intendendo, ad ea, quae elu- brati sumus, liberaliter nobiscum communica- . Verum, ne tanto nomine praemisso egregia aedam exspectare cogamus lectorem, ad hunc s convertamus oportet rogantes, ut scripti no- i levitatem, minori scientiae consuetudini, tem- ri, quod studiis adhuc aliis impendendum, rei- e ipsius gravitati condonet, et, ubi quid errave- nus, aut ob humanitatem, quae in omni erudito pponatur, aut ob eorum, quae reperuerimus, si a esse potest, novitatem veniae locum det in- lgener.

Rem, quanta in me erat, diligentia pertracta- experimenta quam fieri poterant accuratissime stitui: si quae in observationibus praetermise- n, in vitiis ex tirocinio nemo, credam, acriter rstiterit.

Quod ad ipsam nervorum dissectionem adti- t, cuius experimenta repetituro suaserim, ner- s ipsos prius in eiusdem animalis specie perscrui, ne animalia nimis diu aut adeo frustra ex- acientur. Caeterum ne necessarium quidem erit, instituire experimenta, quum, quibus cognos-

cendis mihi saepe plura animalia opus erant, iisdem observandis unum sufficere possit.

Nervum facialem, ubi e foramine stylomastoideo egreditur, discindere, nonnisi in cuniculo mihi contingebat, quum in maioribus animalibus nimia sanguinis effusio vetaret. ¹⁾ Nervus infraorbitalis absque muscoli levatoris labii laesione commode dissecatur ²⁾; facile etiam nervus maxillaris inferior et ramus buccinatorius reperitur.

Postremum iis etiam viris, qui in perscrutatione harum rerum auxiliis suis benevolenter me adjuvare, gratias ago libentissimas: imprimis Dris Schlemm, Dom. Hertwig artis veterinariae praeceptoris, amicorumque meorum Herzberg et Dris Levy opem, aut praebendis animalibus aut ipsis experimentis instituendis adlatam, gratissima semper mente recordabor.

¹⁾ In hominibus a prosopalgia liberandis sectionem in nervo, ubi e parotide exeat, instituere malim, quoniam difficultas ibi non tanta, laedendorumque vasorum tantorum nullum periculum sit, et singulis nervi ramis bene parci possit, ubi cognoscere licet, eos non esse affectos, ne motus partium nervo faciali instructarum post sectionem violetur, aliaque gravia accedant mala, ut ophthalmia, salivae ex ore profluxus caet. Quae pericula post nervi sub foramine stylomastoideo ex praescriptis clar. Kleinii deletionem valde sunt pertimescenda.

²⁾ Etiam in dissecando nervo infraorbitali levatori forsani parci posset, quod ill. Langenbeckii methodum sequentibus non licet. Caeterum methodos sigillatim describendi hic non est locus.

Denique chirurgos admonuerim nervum facialem dissecuros, ut in phaenomena, quae hic appareant, bene attendant, quum, quae in homine iis, quae in animalibus observantur, certiora sint.

Diuturna et diligenti instituta perscrutatione,
tandem modo hae res optime disponerentur,
quam maxima inde prodiret perspicuitas, eam
tionem in opere observari utilissime arbitrabar,
quotquot a me autores de ea re disserentes
sunt inventi, ii prius ipsisque suis verbis quisque
quens producerentur, quam experimenta factae
inde conclusiones lectori traderentur.

Itaque primus audiatur *Bell* ¹⁾ eodem, quo
n transegit, sermone, hic repetito.

Disquisitionibus nuperrimis meis systema ner-
sum spectantibus, dum structuram eorum com-
citam enodabam, fabricamque iis propriam et
actiones singulorum describebam, pristina illa
ius systematis perturbatione abolita, simplicem
turalemque eorum collocationem demonstrasse
hi visus, ea, quae inveni, optime hacce via mea
blice disserendi prodoceri crediderim.

Donec ista, quae nunc viget, doctrina value-
r, nervos uno eodemque centro oriri, et eandem
nibus constructionem et functionem esse ean-
que sensibilitatem, novis nervorum ramis et

¹⁾ *Philosophical Transactions* 1821. p. 398 sqq.

Meckel Deutsches Archiv für die Physiologie. Vo-
l. VIII. l. II. p. 391 sqq.

Magendie Journal de physiologie experimentale et
anatomique Vol. I. p. 381. Vol. II. p. 66.

gangliis repertis rei obscuritas augebitur, non dissipabitur. Si diversos duos nervos ad omnes faciei partes ramos suos emittentes, tres ad linguam, quatuor ad fauces et valde multiplicem in modum complicitos nervos ad collum euntes videt physiologus, si hunc nervum absque omnibus nodis, alterum innumeris instructum invenit, si denique systema nervosum ei rete quoddam toto corpore collocatum apparet, oportet fere eum ista, quae videatur, complicatione et coniunctione ab examine ipso deterreri; cuius autem mihi adeo contigit perscrutatio, ut iam novissimus tironum eam rem penitus perspicere possit. Verum hoc in opusculo, non nisi respirationis nervos pertractabo, qui tamen haud sane exiguum systema efficientes, omnes ii nervi sunt, quibus musculi respirationi et loquelae inservientes coniunguntur.

Prior se offert quaestio, quot musculi in respirando coniuncti sint; tum quomodo coniunctiones istae musculorum in respiratione agentium efficiantur, quum inter se sint disiuncti variisque partim negotiis fungantur. Mirum videatur, de respirandi nervis faciei, colli, humeri loqui; quod revera tamen sic se habet. Equus celeriter currens non solis costarum musculis respirat, verum abdomen eiusdem etiam et collum et nares acque vehementer commoventur atque cavum thoracis. Itidem in homine ex concitata circulatione et fortiore respiratione, pro rarioribus et quos vix animadverteris motibus cavi thoracis, quavis respiratione humeri sublatis, musculi colli, labia et nares simul cum thoracis musculis vehementer commoti apparent. Manifestum igitur est, plus centum musculos in tussi, respiratione, sternutatione, in loquendo et cantando ita agentes nervis coniungi, quocirca eos respirationis nervos appellabo.

Multiplex ille modus nervorum in recta ratione est ad multitudinem diversarum organorum functionum. Accurate enim si contuleris nervos hominum cum animalibus, numerum organorum

connexumque functionum eorum et numerum nervorum stricte congruere inveneris. Organa enim, quae unam modo agendi rationem exhibent, utcunque eam maxime exaggeratam, uno tantum gaudent nervo; contra duo pluresve diversi nervi duplicem multiplicemve designant functionem, nequaquam solam nervorum actionem ductam; qua enuntiatione huic anatomiae partium quoddam datur contentivus et studii incrementum. Igitur in animalibus non ore respirantibus unus modo hic invenitur nervus, neque ille uno sortiuntur ea, quorum facies, nasus, collum nulla coniunctione tenentur. Quae partes longe aliter se habent in homine; neque ex hac consensione, in quam harum partium quinque illi nervi perducunt, exitus datur, nisi reputetur, os functionibus et respirandi et mandendi vacare idemque esse vocis et loquela et gustus et tactus exitum organon; ut potius insigne tunc esset, eundem nervum his adeo variis functionibus praeesse. Quod, ut iam ex nervorum hominis contemplatione elucet, ita magis etiam ope anatomiae comparatae assumpta.

Omniium animalium nervi per duo systemata distribui possunt, alterum simplex et uniforme, alterum compositum et abnorme. Ad duos enim diversos ordines revocari nervos posse faciei, oris, laryncis et colli humani, quamvis initio non videtur, fit tamen facile modoque naturae aptissimo. Normam, qua in distribuendo ducimur, ab organorum functionibus repetimus, siquidem eadem alia vitae et motui necessaria, alia animalis altioris gradus, ut quae compositis quibusdam sensibus et percipiendis inserviant, attributa sunt. Quibus solus sensus et motus, nullum cor nec respiracionis proprium organon adest, nerviveniuntur simplicissimi, duo funes per corpus decurrentes, et laterales ad diversas corporis partes ramos emittentes. Ibi haud reperiuntur duo diversa systemata, sed quacvis pars acquabiliter

nervis instruitur, coniunctioque in linea media ei connexui sufficit, quo ad motum opus est. Animadvertitur, in homine idem aequabile et uniforme systema nervosum, quod in verme, nisi quod in homine multis additis nervis occolitur, vergentibus ad organa paulatim accedentia, quibus ablatis systema nervosum, quale fuit a principio, cognosci potest. Nervi medullae spinalis parvum quintum principale hoc aequabile systema componunt, qui omnes duplicitate radicum earumque in una alterave nodis, laterali expansione eaque longitudinis lineae perpendiculari (neque usquam parallela) ad certas corporis partes, (dum tamen ad hasce diversas corporis partes coniungendas nihil conferunt,) emissis porro ramis ad musculos voluntat obnoxios, sensibilitate aucta et partitione per omnes locos — revera enim ubivis ramos agunt — inter se consentiunt. Hi nervi accessorios, quos vocant sensibilitate longe superant; ita, si in facie animalis denudantur, partes sensibilitate privabuntur resecto priore; omnino nulla, posteriore discisso.

Nervi, qui organa respirationis interna cum partibus remotioribus jungunt, ab iis, quos modo retulimus, multifarie differunt, gaudentes nec duplici radice nec gangliis, originem vero ducentes a medulla oblongata, spinaeque medullaris fine superiore. Horum est:

Primus, *nervus vagus*, *Gallis pneumogastricus*, cor, pulmones et ventriculum coniungens, qui nervos suos simul etiam ex aliis locis accipiunt. Et anatomia comparata demonstrari posse videtur non esse necessarium cum ventriculo, quippe qui ibidem modo inveniatur, ubi cor et pulmones cum musculo respirationis apparatu coniungi debeant. Quae in vomitu et singultu apparent, ea pro ventriculi coniunctione cum apparatu musculorum respirationis pugnant.

Alter est *nervus facialis*, sive *nervus faciei respiratorius* quo omnes motus nasi, pulmonum in genere faciei, qui motibus thoracis respondent

eguntur, et, quo discisso, facies ab omni cum pulmonibus connexu disiungitur.

Tertius est *nervus respiratorius trunci superior* ve *accessorius Willisii*; ortus in eadem linea, qua praecedens, ex superiore medullae spinalis arte transit in cavum cranii, tunc cum pneumo-astro ex eo reversus, musculis inservit, qui iam principali nervorum systemate abunde instructi sunt. Praeest functionibus musculorum colli et humeri, utpote musculorum respirationis, quoniam capulam tollendo cavum thoracis amplificat; quibus dissecantur, respirationis eius functio aboleretur, haud omnis motus eius voluntarius.

Quartus huic succedit *nervus respiratorius internus maior*, *nervus diaphragmatis* satis notus; huius, qui hucusque ut *nervus respiratorius agnoscatur*, quem excipit:

Quintus, *nervus respiratorius externus*. Hic cuiusque praetermissus, (?) origine praecedentem fert; inter nervos colli progreditur, iunctus est nervo phrenico, ante nervos colli et humeri in colli transit, et per fossam axillarem deductus ad externum costarum latus, ubi musculi iam nervorum spinalium ramis instructi sunt.

Quatuor hi posteriores nervi excitant musculi faciei, colli, humeri cavique thoracis in respiratione aucta, atque ad loquendum lineamentorum expressionem describendam plane necessarii sunt, neque minus *nervus glossopharyngeus*, *hypoglossus*, vagique rami ad laryngis partem superiorem et inferiorem pergentes.

Nervi faciei differunt structura, sensibilitate functionibus. In facie optime possumus relationem nervorum ad organa discere, veritatemque comatum modo enuntiatorum comperire, quum plures functiones et mandendi et respirandi loquendi et lineamenta exprimendi coniunctae sunt. Hos motus regit voluntas. Sed praeter eos aliam aut omnino aut fere omnino involuntarii eniuntur in animi affectionibus omnis generis.

Qui nervi alias distributionis caussa ad partes remotas inter se conserti, ii hîc plane separati sunt.

Nervi trigemini vestigia in omnibus invenimus animalibus, qui ventriculum et organa tactus et captus ad cibos tenendos habent, et in vermicibus facillime distinguitur annulus oesophagens systematis nervosi. Si quod tactus organon a capite proficiscitur, quale insecti antennae vel elephantis proboscis, id ramis ab eo sensibilitatem et mobilitatem accipit, has vero modo, quod sensus est, non respirationis instrumentum. Eius nervi, qui in hirudine a nodo extremo ad os pergit, etiam in summis animalibus in decursu distingui potest nervus gustatus et manducationis, qui, ubi sensus nervum agit, in lingua et in glandulis salivalibus musculisque faciei atque cute ut nervus tactus se expandit. Solus hic ex cruribus cerebri et cerebelli oritur; eius in radice ganglion est, quamquam per id non omnia eius fila transeunt. Priusquam cranio excedat in tres suos se ramos diffindit ad faciem, maxillas et linguam pertinentes. Subtilissime se expandit in cute et musculis, iis praecipue, quibus labia moventur.

Nervus facialis sive *nervus respiratorius faciei* ibi modo invenitur, ubi occurrunt faciei motus, quorum est communicatio cum instrumentis respirationis. Sed in piscibus non antrorsum ad faciem progreditur, verum averse ad branchias, ita ut reapse desit et nervus ei respondens ramus sit nervi vagi. Oritur in homine in latere medullae oblongatae stricte pone pontem Varolii in eadem cum caeteris nervis respirationis linea, transit ductum Fallopii, et hac via, per ramum superficiale nervi vidiani chordamque tympani cum trigemino coniunctus, in alteram partem ad membranam Schneiderianam musculosque palati ramos dimittit, dum ex alia parte rami nervi modo memorati et sympatici internam in aurem perveniunt. Rami eius principales in facie pergunt ad musculos frontis palpebrarumque, aut genarum.

asi orisque. Praeterea rami eius subtilia cutis
asa comitantur inferioresque se cum nervis colli
caeterisque respirationis coniungunt. Structura
ia cum pneumogastrico consentit, a trigemino dif-
rt; fila eius angustissime texta sunt, plexus in-
ar parvi; quintus autem magna, distincta et ro-
nda fila, minus inter se complexa habet. Omni-
us eius filis cum aliis trigemini nervi coniunctis
l necessariam vim nervorum suppeditandam suf-
cere non videtur, ut adeo quaeratur, iisdemne
erque an diversis praesit functionibus.

Experimenta de nervo faciali et trigemino.

Exp. I. Asini vincti, ramis nasalibus nervi fa-
alis perscissis, motus naris eiusdem lateris desiit.
animal, dum nervus ille pungebatur et perscinde-
tur, nullum sensus signum edidit, ¹⁾ dein libe-
ttum frumento et foeno sine ulla difficultate ²⁾
ssci pergebat. ³⁾

1) *Magendie* autem in adnotatione sua bene demon-
at, torporem animalis universalem huius inopiae sen-
s; causam sustinuisse.

In: *Magendie Journal de physiologie experimentale et
thologique* T. III. „Note sur les nerfs cerebraux con-
érés dans leurs rapports avec le mouvement volontaire
le sentiment par M. Herbert Mayo, locus occurrit, quo
rvum facialem asini sensibilitate privatum, caeterorum
o animalium omnium nervum eundem ea praeditum
e contenditur. Experimenta in asinis instituendi co-
mihi non fuit, sed nervi ortus et decursus in asino
m est, qui in equo, cum utrumque animal species sit
sdem generis; quare esse, quo differant, dubitare. Si
o lectorum cui in asinis experimenta instituendi po-
tas occurrerit, ut in hanc rem attendat, rogo.

2) Tractatu primo in: *Magendie Journal etc.* T. I.
ertur: „*Il parut, que l'acte de la mastication* (hoc
o nomen „*mastication*“ pro motu labiorum iu nutri-
ntis sumendis atque in ore retinendis sumitur.) *pou-
t encore se faire*“, et T. II. quo experimentum hoc
um narratur, scribitur: „*On lui donna du blé et du
n, et il mangea sans la moindre difficulté.*“ Unde
c varietas? In tractatu anglico l. c. invenio: „*wit-
t the slightest impediment.*“

3) Sed hoc experimento vel rami labiales nervi fa-

Saepe numero hoc experimentum in canibus et in asino institutum eadem phaenomena offerebat.

Ex instituto hoc ¹⁾ experimento concludi potest, nervum facialem faciei musculis vim motus voluntarii non praebere.

Exp. II. Asinus nervi infraorbitalis (la branche susmaxillaire de la cinquieme paire) nudatum horrebat ob nimium dolorem. Post nervum dissectum motus cartilaginum naris respirationi congruens supererat, labium superius dependens versus latus alterum attrahebatur. Animal, postquam in latere altero nervus infraorbitalis sectus erat, pabulum labiis colligere non valuit, quum facultate labrum et attollendi et antrorsum movendi careret; si os aperire vellet, labia terrae apprimere et lingua pabulum colligere coactum erat. Et quum certissimum esset, omnis quo pabulum sumeret, motus ipsam periisse voluntatem, crudelitatis fuisset supervacaneae, reliquos etiam paris quinti ramos dissecare.

Exp. III. Asinus prior post sanguinis missionem moribundus occasionem functiones nervi facialis perspiciendi inexpectatam praebuit. Cor enim animalis sanguinis missione necati in omnes respirationis musculos, ut convellantur et inspirationem vehementiorem reddant, agit. Musculi asini eius omnes ad respirationis actum pertinentes una cum musculis in altero faciei latere, cuius nervus facialis adhuc integer erat, corripiebatur, latus vero faciei alterum, cui nervus facialis sectus erat, quiescebat.

His experimentis institutis concludo, nervum facialem in faciei musculis servire motui respirationis, i. e. motui labiorum, narium et veli palati

cialis non secti fuerant, (nam locus sectionis non significatur,) vel labium et gena lateris alterius ad pabulum in ore retinendum suffecerant. Experimenta enim mea valde, ab hoc differunt.

¹⁾ manco.

1) si harum partium muscoli una cum aliis, qui respirationi inserviunt, actionem exhibent. Quum hae partes aëris haustui obnoxiae tubae membranaceae sint, (motae ope musculorum, eas dilatandi et extendendi caussa iis attributorum,) eorum muscoli cum aliis musculis, qui respirationem promovent, connexi sint, necesse est, eo consilio, ut eodem tempore se contrahant. Quorum partium actiones nervus facialis complectitur.

Tussis et sternutatio imperio nervi solius facialis subiectae sunt, nam

Exp. IV. canis, cuius nari, nervo faciali secto, ammonium carbonicum prope admovebatur, latus hoc quietum exhibebat, narem vero et faciem lateris alterius, cui nervus facialis integer erat, Ammonio carbonico allato, in sternutatione retrahebat. eum in asino apparuit.

Nervus sympathicus inter nervos omnes, ratione functionum suarum tam negligenter examinatus, propter expansionem suam universalem proculculo, quo oculi, nasus, facies, diaphragma congererentur, falso habebatur, nam connexus is nervis a me respiratoriis dictis omnino perficitur.

Risus et affectus, qui eum gignit, animi in homine non solum, verum etiam in animalibus, tamen simile quid conspicitur. Et risus nervo faciali efficitur, nam

Exp. V. canis labium alterum, cuius nervus facialis sectus erat, si cui adulari vellet, movere non potuit.

Exp. VI. Simia in latere, quo nervus facialis sectus erat, mobilitatem eximiam lineamentorum oris perdidit, simulque facultatem supercilium movendi. Caeterum labium paralyticum, et cum simia ira affecta dentes denudare vellet, risus latus aliud retractum erat.

Observ. I. Os hominis, cui nervi facialis

1) de velo palati nihil Bell expertus est.

truncus suppuratione sub aure destructus erat, quum ridere vel sibilare conaretur, versus latus oppositum retractum erat. Vir, pulvere Nicotianae in nares lateris laesi subducto, non sternutabat, contra latus alterum sternutandi conamine solum afficiebatur, pulvere illo nari alteri illato.

Observ. II. Vir, cui n. facialis ramus inter tumoris exstirpationem destructus erat, sibilare non potuit.¹⁾

Exp. VII. Asino lateris alterius nervus infraorbitalis, alterius nervus facialis nudabatur, huic lateri sensibilitas permanebat, illud deficiebat. Nervo faciali tacto, motus eiusdem lateris convulsivi, nullus vero dolor efficiebatur; dolore eximio animal cruciabatur inter nervi infraorbitalis sectionem, motus vero musculorum difficile producebatur.

Observ. III et IV. Nervi frontalis in homine sectionem nulla paralysis supercilii sequuta est. Homini alii, cui ulcere ante aurem posito, nervi facialis ramus superior laesus erat, supercilium delapsum erat, neque una cum altero movebatur, si faciei lineamenta colloquio vel animi affectu excitarentur.

Affectuum animi expressionem ad organismi animalium notionem pertinere si conceditur, nervus respiratorius faciei in homine et in animalibus lineamentis faciei praesit, necesse esse nemo negabit; quare nervum respiratorium oculo auri-que ramos praebere oportet.

Concitatio, quae canis luctantis in facie, oculis, auribus animadvertitur, nervo faciali dissecto evanescit; nam

Exp. VIII. cani, nervo faciali secto, hoc latus faciei expressione privatum erat, os distortere

vo-

¹⁾ Sed hominem et nervo infraorbitali secto sibilare non posse, persuasum mihi est.

volenti: si vero dentes nudare vellet, labium verus latus alterum retrahebatur, et palpebrae utraeque motu differebant.

Animalium, quibus nervus facialis perscindi-
tur, facultatem pabulum recipiendi perdere magis
carnivora, quam herbivora contenditur. Quare,
naturam horum animalium diversam esse, sequi-
tur. Animalia enim carnivora sanguinis appeten-
tia escis suis cupide vesci, excitationi cuidam
universae subiecta esse, et praedam calcare solent
et dilacerare, voratione simul praesertim in be-
stis magnis sonis minantibus coniuncta. ¹⁾

Conclusiones praecedentes confirmat etiam
anatomia comparata. Quum enim iam supra no-
tarem, antennas sensui soli designatas uno modo
esse instructas nervo; contra elephantis (ut nuper
in pullo huius generis disquirendo animadverti-
bam) proboscis ramum alterum infraorbitalis, al-
terum facialis nervi habet.

Ea, quae indagavimus, non solum physio-
logo sed clinico etiam gravissima sunt medico,
quippe qui iis paralyisin a cerebro oriundam di-
agnoscere docetur ab iis affectionibus, quae parti-
culis musculorum facialium accidunt, quoties hi causa
minoris momenti moderamini nervi respiratorii
abtrahuntur. Huius enim exempla haud rara,
cum interdum ex glandularum post angulum
maxillae inferioris positarum inflammatione non-
nullorum oriatur musculorum paralyisis. Quae
similes et similes nervi respiratorii affectiones ab-
sentibus facilius cognoscentur. Rite quidem faciales

¹⁾ Inter canum et equorum vorationem nullum ob-
servavi discrimen, utrisque difficillime cedebat. Equidem
non video, cur motus ille musculorum labii et faciei,
vorationi inservit, si solus a nervo trigemino regere-
tur, dissecto nervo faciali, aequae ac antea perfici non
possit, nisi nervus facialis motui huic succurrat. Discrimen
hoc, si quod est, in magnitudine nervi facialis causam
habere certum est.

musculos movere valet aeger, sed risus, quamvis lenissimus, distorsionem efficit et in risu et fletu prorsus oritur paralysis.

Caussarum, a quibus pendent vultus, sicut exprimuntur, cognitionem diligentiores observationes excipient.

Observ. V. Infans, qui saepenumero sensus inopia affectus fuerat, viribus tandem ita destituebatur, ut nec partes movere, nec aliquid sentire toto corpore posset: illae tantum superstites erant functiones, quibus nervi respiratorii praesunt. Actum quemvis inspirationis contractio musculorum narium et malae comitabatur. Reliquis nervis resolutis, infantem perditum esse concludi licuit.

Pulmonum periculosus quidam status hominibus praesertim telo vel instrumento chirurgico male sauciis accidit, in quo nullum aliud symptoma observatur nisi contractio faciei musculorum, qui nervo faciali obediunt; dilatatio scilicet narium, motus vehemens labiorum et varietas vocis.

Haec, ut facta sunt, refero probaturus, non alienum esse a medicina, examinare, quid faciei vultibus exprimatur. Ex actione musculorum facialium observata hae ab anatomia repetitae conclusiones inveniunt confirmationem.* Subridetur vi nervi facialis in musculos exserta, ridetur amplius solummodo extensis et magis spasmodice agentibus, quod utrumque eodem nervorum ordine efficitur. Ita et vultus tristitia, gemitus, labiorum per tristitiam convulsio iisdem, qui in flendo agunt, nervis excitatur.

Nervus facialis praeest musculorum expressioni, quae ab affectibus nostris dependet. Motus vero, quo lineamenta nostrae voluntati obediunt, et quo affectus animi nostri celare cupimus, a nervo trigemino dependet. ¹⁾

¹⁾ Sed quamvis non omnes muscoli, expressioni af-

Jam vero elucebit, nervis respiratoriis pedetentim dissectis, motus partium ad respirationem pertinentium omnium, non solum diaphragmatis, verum etiam lateris, humeri, laryngis et faucium impeditum iri, dum caeteris nervis integris partes eadem functiones reliquas exercere, aliorum incitamentorum vim persentire, motusque voluntarios perficere valeant, nullam autem amplius vim cordis et pulmonum agnoscant.

Hac respirationis nervorum distinctione reliquum nervorum systema ad formam longe simpliciore revocatur: iam et eadem grave gratumque fit examen nervorum, ratione ramorum, quos agunt et organorum, quibus plures una inserviunt. Huius enim nervorum coniunctionis eum certissime iam cognovimus finem, ut muscoli in diversis ordinibus collocentur, quorum inde functiones ad variorum organorum munia explenda coniungi debeant, subiungendo eos imperiis sensibilitatis voluntatem efficaciae certitudine superantis.

*) Nervi respiratorii fasciculos non efformant et lineae, quae in columna distincta medullae spinalis sita est, attributi sunt.

Pone corpus olivare et ante corpus restiforme menia medullaris aliquantum tumida, quae secundum longitudinem medullae spinalis inter strias, radicibus anterioribus et posterioribus conforma-

etuum inservientes, a nervo trigemino regantur, omnes enim, si volumus, vultus producere valemus; porro non omnes vultibus inservientes muscoli ramos suos a n. faciali deducunt, ut muscoli manducationis in stridore dentium hominum furore correptorum; quies denique voluntaria in homine affectibus animi correpto voluntatem, nam in nervum facialem exercemus, demonstrat.

*) *Magendie Journal etc.* T. II. p. 363.

tas, se extendit, invenitur; quae quo magis sursum pergit, eo tenuior, quo magis deorsum, eo latior, in parte infima corporis est altissima, mox vero comminuta partes laterales medullae spinalis petit. Ab hac substantiae medullaris et medullae oblongatae parte oriuntur paullatim a summo ad imum nervus facialis, glossopharyngeus, vagus, accessorius Willisii, phrenicus, et n. respiratorius sic dictus externus.

Verisimile est, nervos intercostales et lumbares, qui vim in respirationem exserant, ab huius partis medullaris continuatione ortum ducere, et observatione docto persuasum mihi est, n. phrenicum et respiratorium externum, quamvis a nervis cervicalibus exire videantur, ab eadem substantiae medullaris parte nasci.

His iam transactis non abs re erit, gravissima quaedam Shawii *) opinionum et observationum momenta audire. Refert igitur:

Nervus respiratorius facialis, si confertur pari quinto, maior est in homine, quam in omni alio animali. Sequentes enim seriem animantium, prout gradatim ea collocavit natura, invenimus, simiae nervum respiratorium esse imminutum, par quintum adauctum, distributionem eiusdem complicatorem, quam in cane, quippe cujus rami manifesto sint in ratione ad musculorum vultus exprimentium numerum. Proinde a leone, cane et fele si transimus ad equum asinum et bovem, in distributione huius nervi aperte elucet, differre eos a simia, et vel a cane. Nonnullis enim ramis, qui ad musculos auris externae

*) *Magendie Journal etc. T. II. p. 77 seq. et 136 seq. Experiences sur le systeme nerveux, extrait de l'anglois.*

et ad palpebram exeunt, exceptis, totus nervus respirationis inter fines musculorum narium laterisque oris continetur: contra in carnivoris largi ramorum copia, genas collique latus instruit.

Sunt tamen quaedam in animalium herbivororum ordinibus varietates.

Huius nervi distributio in camelo complicatior est, qua ratione hoc animal medio loco inter carnivora et herbivora poni potest; ita et vultus eius irati sunt sat feroces, et modo etiam dentes nudandi, si in agonia est, multum refert animal carnivorum. Nervos colli numero et distributione similes esse vidimus nervis avis maioris, ut cycni, multo similiores, quam nervis equi sive iuveni, praecipue vero in n. accessorio Willisii, omnino deficiente, ut in avibus, sive saltem plane discrepante ab eodem nervo plerorumque quadrupedum. Quod quum anatomia probet, grave est testimonium pro accurato Bellii studio in opinione, quam de huius nervi usu protulerat, sustinenda.

Elephas ab iis, qui iratum eum viderunt, pulchritudinis esse formidabilis et terrentis dicitur. Anatomia autem n. facialis ducimur ad suspicionem, furoris expressionem quamvis terribilissimam omnino differre ab horrenda illa contractione universa leonis. Magna enim ex parte contorsionis proboscidis et oculi intra fines continetur. Paucis enim ramis ad palpebras euntibus exceptis, distributio nervi respirationis vultusque expressionis plane nonnisi ad proboscidem pertinet.

Nervus respirationis faciei eodem semper modo omnibus in avium generibus distribuitur. In gallis huius nervi rami nonnulli cristam submaxillarem instruunt, quae ubi canit, accrescit. Plerique eorum adiunguntur musculis colli, quibus aves ad pugnam se accingente plumarum erectio efficitur. Anatis, cuius iratae expressio minus est conspicua, hic nervus magnitudine filum sericum non excedit, nec ulterius abit, quam ad cutem submaxillarem.

In nonnullis avibus dissectis inveni plexum portionis durae usque ad musculos progredientem, qui plumas colli earum movent. Post discissum eum nervum unius lateris Galli, quem cum alio gallo componebam, animadverti poterat haud parvum discrimen in plumarum utriusque lateris erectione.

Quae nunc sequuntur, experimentorum descriptioni facile poterit supersederi, quoniam a Bellianis non discrepant, et uterque autor ad eandem conclusiones deducitur. Igitur nonnisi pauca eius ex observationibus nonnullis in hominibus institutis referam.

Ex paralyisibus vero certum aliquid nunc concludi posse, non puto, quum ramos nervi nonnullos resolutos, alios vero integros, alios paresi tantum affectos saepe occurrere, experientia doceat. Paucorum tantum mentio facienda esse mihi videtur.

Ex variis paralyseos faciei unius lateris, qua puella laborabat, signis, nervum facialem solum resolutum fuisse, Shaw argumentatur. Nervum infraorbitalem, quum sensus et facultas buccinatoris musculi, cibos a gena in medium os removendi, (motus ergo voluntarius) superstes esset, integrum habet. Caeterum puella anaurosi obnoxia fuit ejusdem lateris, unde verisimillimum est, et alias compositiones paralyticas adfuisse.¹⁾

¹⁾ Mulierem LV annorum arthritide vexatam novi, latere faciei sinistro resolutam. Per plures iam annos cicatrices ab ulceribus sanatis relictas collo fert, unam vero eamque duram et dolentem sub aure in foraminis stylo-mastoidei regione, causam opinor paralyseos. Phaenomena in hac femina occurrunt haec: Oculum claudere nequit, palpebram vero superiorem bene attollit, gena cum labiis resoluta dependet, calor paullulum imminutus, sensus superstes, motus omnis voluntarius et

Alius aegroti hemiplegia laborantis, nervos respirationis non fuisse resolutos Shaw contendit.

Quum humeri, pectoris et abdominis musculos respirationis inquirerem, humeros utriusque lateris tum aequali modo tolli posse, animadvertēbam, ubi in eo esset aeger, ut sternutaret, aut ubi alte duceret spiritum; non vero valuisse, ubi solum dextrum humerum tollere vellet. Eodem modo habebant partes eiusdem lateris extremae; adhibenti vero magna conamina, qualia sollet paralyticus, quod vellet, succedebat. Manibus meis in eius pectore repositis, quum fortiter eum iuberem respirare, laterum amborum nulla inveniebam discrimina, humeri et latera ex lege naturae movebantur. Hac observatione apparebit, nervorum respirationis, per hemiplegiam vulgarem ceos, qui ad trunci musculos transeant, perinde parum affici, atque eum, qui in facie distribuatur: respirationis aegri facilitas ab animali, cui par vagum decum est aliusve nervus respirationis gravior, ita differt, ut concludere nobis liceat, in apoplexia, qua aeger affectus nonnisi unius lateris costas tollendi (ut in hemiplegia) facultatem retinet, nec n. vagum, nec alium respirationis nervum violari solere.

spontaneus deficit, praeter buccinatoris motum voluntarium in retrahendo oris angulo. Cibi ab hoc latere in os reprimi nequeunt nisi ope linguae; naris collapsa, spiritui invia, nisi digitis sublata, in risu os versus latus dextrum retrahitur, sinistrum quiescit. Nervum facialem resolutum esse constat. Sin vero ex sensu superstite nervum infraorbitalem integrum esse, concludi licet, hypothesis haec, secundum Shaw et Bell, facultati cibos agenda in os removendi perditae disconvenit.

Exemplum narravi hoc, ut, quatenus a Shawiana de quella narratione discrepet, ostenderem, prodiretque inconconsultius esse, priusquam certum fuerit, nervum solum aliquem destructum esse, quum experimenta lucusque instituta ad veritatem eruendam nondum sufficiant, conclusiones facere de hominum paralysibus.

Multis exemplis edoctus Shaw persuasum sibi habet, paralyisin faciei solemmniter caussa effici topica, adiungitque, sine dubio fore, ut exinde iis qui similibus malis affecti sint, aliquantum spei redatur, neque minus iis, qui ex eo, quod omne paralysis a cerebro prodire affecto credant, concludant, paralyisin faciei non esse nisi prodromum affectionis universalis magna ipsis pericula portenturae ¹⁾).

Experimenta nostra.

Exp. I. 22do m. Junii.

Lepus cuniculus inter nervi facialis nudati compressionem doloris signa edidit. Post nervum dissectum vibrissae immobiles demissaeque fuerunt una cum labio eiusdem lateris, quamvis labium alterum cum vibrissis saepissime moveretur; naris lateris laesi versus alterum attracta motum in inspiratione nullum praestitit. Pulvis Nicotianae in ambas nares delatus sternutationem non movit.

Exp. II. 23tio m. Junii.

Lepori cuniculo nervum infraorbitalem dissectueramus. Sectio nervi dolorem efficiebat. Naris eiusdem lateris in inspiratione paullulum versus latus alterum distorsa erat, et ne vehementi quidem in inspiratione commovebatur: labium cum vibrissis dependebat, sensu nares et labia destituta

¹⁾ Ex descriptione tertia hominis facie paralytici clare perspicitur, ramos et nervi trigemini et n. facialis resolutos fuisse.

erant, pulvis Nicotianae ambabus naribus oblatus non respuebatur. Animal graminibus vescebatur ¹⁾).

Exp. III. 3tio m. Julii.

Nervum facialem equi latere dextro dissecuimus. Naris subito immobilis inter inspirationem addita erat et imminuta, sed non plane collapsa, labium superius et inferius valde dependebant. Pulvis Nicotianae exsiccatus naribus primum dexterae, post quinque minuta alteri illatus sternutationem ob animalis torpiditatem non movebat; punctura narium vel labiorum doloris sensum mihi in latere dextro, quam latere sinistro provocabat.

Hora dimidia praeterlapsa, nervus facialis lateris alterius dissectus est. Nares diminutae non movebantur; sensus omni naso et labio et superiori et inferiori nullus fere erat, labia demissa.

Animal gramina, quae rite odorabatur, (nam prout iis admovebat) e manu nostra labiis tollere non valebat, sed linguae et dentium ope assumebat, multa vero herbarum pars inter manducationem propter labiorum paralysin ex ore delabebatur.

De huius equi valde torpidi sensibilitate per haec nihil attulerim, motum vero labiorum paene e resolutorum extinctum vidi.

Exp. IV. 15to m. Julii.

Primo equi nervum infraorbitalem lateris sinistri dissecuimus. Labium resoluti instar demissum herbas corripere, sed magna tantum impensa

¹⁾ Sensus et motus tempore protracto paulatim recuti erant. Mensibus duobus praeterlapsis, 25to m. Augusti, animal necatum pervestigavimus; fines nervi dissi coaluerant, et locus dissectionis paullulum tumescebat. Praeparatum hoc Museo in anatomico Berol. servatur.

contentione valebat; sensus in extrema parte naris et in labiorum et interna et externa superficie; deletus; naris quidem in respiratione movebatur, attamen diminuta paullulum erat. Caeterum motus aliquis voluntarius labio sinistro remansiss mihi videbatur.

Post horam dimidiam latere dextro nervus facialis dissectus est. Dolor inter nervi compressionem perinde aderat, ac quum nervus infraorbitalis premeretur; naris motus, qui in respiratione conspicitur, desierat; labium superius dextrum sinistro magis demissum erat et versus latus sinistrum paullulum attractum. Labium inferius dextrum etiam resolutum dependebat.

Prehensio graminum latere oris dextro fieri non potuit; inter potationem latus oris sinistrum clausum erat et aqua latere dextro semper hauriebatur.

Latere enim sinistro, cuius nervus infraorbitalis dissectus erat, labium inferius integrum versus superius attolli et deprimi poterat, ut tamen dixerim, vim voluntariam labii superioris remansisse. Latere vero dextro labia ambo resoluta, nulla voluntaria superstite, dependebant, semperque aperturam inter se habebant. Ammonium nari dextrae, dum sinistram comprimebamus illatum sternutationem efficiebat. Nono abhinc die equus necatus perscrutationi nostrae eadem phaenomena obtulit.

Exp. V. 6to m. Augusti.

Secto ovis nervo infraorbitali lateris dextri labium paululum dependebat; ammonium carbonicum nari huic post sectionem altera paulo minori inflatum sternutationem non efficiebat, sensu, ut semper, amisso, motu labii debilitato; nihilominus digito meo labium attollente, ubi instrumento acuto gingiva lateris dextri sensu praedita pungebatur, vim deprimentem sentiebam. Maxilla in inferiore vel inter ossa maxillaria (superius et infe-

is) eo loco, ubi in angulum coëunt, ad ultimos
turdentes molares, externa faciei superficie com-
pressa, oves manducare incipiunt, et motum labio-
rum voluntarium præbent, quem videre et sentire
nam licet, digito in angulum oris illato, eoque
tracto.

Periculum nervum facialem e foramine stylo-
stoides progredientem, dissecandi, in hac et
ultis aliis ovibus non succedebat.

Exp. VI. 7mo m. Augusti.

Equus post nervum infraorbitalem unius late-
dissectum, narem hanc minorem praebebat;
duo eodem lateris alterius dissecto, sensum ex-
ternae partis narium et labiorum ad angulum us-
que oris, minime vero mobilitatem omnem labio-
rum voluntariam perdiderat. Saepissime motum
labiorum cum respiratione haud convenientem.
Nares prehendere labiis animal vix valebat.

Exp. VIII. 8vo m. Augusti.

Canis omnibus nervi facialis ramis dissectis,
utroque lateris labia et superius et inferius de-
claudere non habebat, et Ammonium carbonicum por-
tum vehementer efflabat. Oculos penitus clau-
dere non valebat, ita ut rima latitudinis vix unius
digiti aperta remaneret. Ira affectus angulos oris
prehendere, quanquam parumper id quidem, mihi
contingebatur. Saliva ab hoc tempore ex ore semper
fluere, labro inferiore ob resolutionem depen-
dere.

Nonnullis adhuc in animalibus animadverti
nervum facialem sectum, vim sphincteris in
oculo claudendo nonnisi debilitatam paululum
habere, ita ut cutis palpebrarum non aeque ac ner-
vus faciali incolumi corrugari posset. Animalia
tamen, tametsi oculum claudere non potuerint, ar-
gumento nobis sunt, sphincterem tantum palpe-

brarum resolutum fuisse, ceteros vero earum musculos vitam suam retinuisse: attamen et his musculis ad affectus animi exprimendos utuntur; praeterea, cum voluntas oculum claudendi superste non fuerit, et nervum facialem voluntati obedire certum est.

Exp. VIII. 10mo et 12do m. Augusti.

Nonnullis in ovibus post nervi infraorbitalis sectionem inter puncturam ope hamuli acuminatam institutam, sensum non animadvertēbam, dolor vero oriebatur, quotiescunque narem internam hoc instrumento scaberem, et eodem quidem loco, quo acus pungens sensum non excitaret. Sed ex hac re incerta certi quiddam prolici posse addubito.

Exp. IX. 18vo 19no m. Augusti.

Multis in ovibus et canibus experiebar, Ammonium carbonicum nari lateris illius, cujus nervus facialis dissectus erat, inflatum vehemēti respiratione esse ejectum, aequē ac in latere altero cujus nervus infraorbitalis dissectus erat. Saepius tamen accidit, Ammonio carbonico nare, cuius nervus infraorbitalis destructus erat, subducto, ut animal sternutaret, quod tamen nari alteri, n. facialem integro, bene succederet, et contra. Quid verum sit, quod hoc interdum fiat, explicatu difficile omnino est, nisi forte catarrhum narium vel aliam sanitatis turbationem causam dicam: qua propter ut prius experimenta de hac re, quam nervis dissectis, instituantur et dein repetantur suaserim. Tametsi igitur de nervorum vi in sternutationem excitandam nihil certi dicere possim, nervi facialem tamen vim in hanc functionem non exserere constat. Verisimile mihi etiam videtur, et ramo nervi trigemini ceteros praeter infraorbitalem huius functioni praeesse.

Exp. X. 23tio Augusti.

Canibus nonnullis nervos faciales, aliis nervos infraorbitales dissecui, ut labiorum motum in prendenda carne perspicerem. Motus vero labiorum in canibus non aequè bene observatur ac in aliis methodo memorata excitatus, quia escas tantibus tantum corripunt et integras fere devorant, dein, quia multis canibus labia etiam ante nervorum destructionem pendent.

Exp. XI. 20mo m. Augusti.

Ovis nervum infraorbitalem denudatum lamina e Zinco parata, et musculos oris lamina cuprea tetigi; laminas conjungens, convulsiones labii vehementes, nasi vix ullas animadvertēbam. Et in nervum facialem denudatum efficaciam suam proposuit; convulsiones inde ortae illis vehementiores sunt, quippe quod musculis pluribus nervus hic praesentest, quam infraorbitalis nervus. Post nervi infraorbitalis sectionem oves oculos plane claudere nequeunt, sed si tanguntur, membrana nictitante retracta tegere eos student, rima relinquitur aperta duarum vel trium linearum; attamen palpebrarum retractione oculum aperire valent. Inde patet, non nervum solum facialem motui palpebrarum inservire, sed ramos etiam a nervo trigemino oriundos. Jamvero conspici potest, motum tantarum sphincteris post nervi facialis destructionem partim perditum esse.

Exp. XII. 10mo Septembris.

Nervum facialem cuti sensibilitatem non praestare, semper expertus sum, et hoc imprimis, quod nunc probabo, exemplo. Erat inter canes ad experientia instituenda electos, cui os maxillare inferius superiore prominere. Nervo infraorbitali secundo, et faciali sinistri lateris dissectis labium superius demissum erat. Dimidium labii dextrum

sensus expers, dentibus maxillae inferioris incumbens, dente canino ita terebrabatur, ut fossa ibi ulcerosa altitudinis trium circiter linearum oriretur, canis tamen dolorem ex hac laesione nullum perciperet. Latere in altero labium, dentes maxillae inferioris propter sensum superstitem semper evitans, juxta eos dependebat.

Ictu vertebrae colli inflicto, canis idem aliquoties vehementer respirabat, et signum a Bellio narratum praebebat, latere faciei sinistro quiescente angulus oris dexter in quavis respiratione retrahebatur.

Exp. XIII. 22do m. Septembris.

Ovem nervo infraorbitali dissecto necari sanguinis missione jussi, labia convulsionibus correpta inter retractionem in respirando differre mihi non videbantur.

Quae experimenta duo si cum observatione in muliere supra memorata instituta jungimus, facile in sententiam Bellii pedibus ire possemus, nervum videlicet facialem solum functionibus respirationis et animi affectibus exprimendis inservire. Sed credo, nervum facialem, quia musculis faciei nervos plures praebeat nervo trigemino, efficaciam validiorem in eos exercere, et inde musculos lateris illius, cujus nervus facialis destructus sit, a vi musculorum lateris alterius vinci et attrahi, ubi affectus animi vel functiones respirationi addictae in faciem motus vim exhibeant; eosdem vero musculos vim aliquam exercere valere, si voluntas iis est, latere altero quieto se contrahendi; nam non modo in actionibus supra memoratis, latus, nervo faciali destructo, quietum manet, sed etiam in motu voluntario, ut in cibis sumendis et manducandis; in muliere illa clarissime hoc elucet, neque minus in ove ex experimento sequente.

Exp. XIV. 23^{tie} m. Septembris.

Ovem, nervo faciali secto, modo supra memorato manducare coëgi; labia quidem, latere integro bene movebat, latere vero laeso quietam coniebat. Nervus buccinatorius rami tertii parisi, vi Galvanica excitatus, convulsiones musculorum suorum provocabat, quod argumento est, hunc nervum musculus buccinatoris producere potum.

In mandendo, igitur motu voluntario quorum, labia lateris laesi non movebantur ob vim musculorum maiorem perditam, quamquam nervus infraorbitalis et buccinatorius integri erant.

Exp. XV. 24to m. Septembris.

Nervum maxillarem inferiorem ad foramen mentale discissum neque motus neque sensus deinde excipiebat.

C o n c l u s i o.

Nervus facialis motum voluntarium et spontaneum praebet.

Quem in finem nervus facialis cuti, quem sensui non impertit, ramos praebet, intelligi non potest, et intellectu difficilius est, quum, nervo compresso, doloris signa semper praebuerint. Quia, dolorque faciei a nervi facialis sensibili-oriatur, qui sectione eius sanari possit, et nervi ipsius auris cutem sensu instruere dicatur. Nervi trigemini ramis omnibus vis inest, et motum et sensum producendi.

Etiam si n. facialis ratione motus a trigemino differat, negari tamen nequit, paralysin nervi facialis dignosci posse; num vero rami nonnulli incolumes, vel n. infraorbitalis rami nonnulli integri sint, difficile vel omnino vix cognoscitur.

Varietas symptomatum nervorum dissectorum, in varia ipsorum distributione posita est.

Caeterum observationes in animalibus experimentis subiectis instituere suaserim, ut perspiciatur an non, coalitione finium nervi infraorbitali dissecti inhibita, sensus cutis ope facialis restituitur, et nervus ille hoc, dissecto, maiorem vim musculos movendi assequatur, aequae et visus unius oculi, altero destructo, resarciri soleat.

Inter experimenta, a *Fodéra* instituta ¹⁾ invenio haec:

Nervi per partes cuniculi laterales auris distributi a nervis cervicalibus oriuntur, ita ut ramus nervi cervicalis secundi per marginem externam, ramus vero n. cervicalis tertii per internam se extendat: pars vero auris media ad basin cum musculis suis nervi facialis ramos recipit. Quum igitur *Fodéra* ramos nervi facialis auriculae alterius alterius vero ramos a n. cervicalibus oriundos dissecaret, auricula haec, praeter mediam baseos partem, sensum omnem mobilitate superstite perderat, auricula vero illa motu omni atque sensu baseos mediae partis destituebatur. Auctor hinc concludit, nervos cervicales sensum solum suis partibus praebere; ex experimento vero superiore et ex observatione *Magendii* nervi facialis compressionem minorem animalibus dolorem afferre, quam laesionem nervi infraorbitalis ²⁾ colligi posse, nempe

¹⁾ Recherches experimentales sur le systeme nerveux par *M. Fodera* Extrait. in: *Magendie. Journal et T. III. p. 203.*

²⁾ Nobis quidem id in observatione non apparuit.

um facialem et motu et sensibilitate quamvis mirare gaudere.

Nervo trigemino in cavo cranii leporis cunilii dissecto, maxilla inferior, lingua, palatum, genae, nasi superficies externa et interna, palpebrae, dentes denique, quas nervus is instruit, partes eisdem lateris sensu privabantur, mobilitas vero perstes erat oculo, maxillae inferiori ¹⁾ et fortas-
setiam genae dextrae. ²⁾

Mihi quidem nervi facialis truncum sub aure transcendenti motum omnino debilitatum, attamen in omnem abolitum conspexisse videor, neque easum in media baseos parte exstitisse, persuadere mihi potui; neque vero, quid huic experimento non sat saepe repetito veri insit, diutius are ausim. Caeterum motus a nervo faciali pendens voluntarius manifestus iam est, atque de nervi facialis functione, sensui in cute faciei percipiendo male apti, hac observatione non multo meliores reddimur.

Mayo ³⁾ a nervo infraorbitali facialem sensitivitatis subtilitate superari, experientia edoctus persuasum sibi habet, et hoc phaenomenon a contactu huius nervi cum sensu musculorum dependen-

¹⁾ Maxilla inferior certe movebatur ob nervi trigemini alterius lateris integritatem.

²⁾ Hoc experimentum facere saepe, sed frustra, co-
is sum.

³⁾ *Magendie Journal etc.* T. III. p. 345. Note sur les nerfs cérébraux, considérés dans leur rapport avec le sentiment et le mouvement volontaire par M. *Herbert Mayo* Professeur d'anatomie (Extrait de l'ouvrage: *Anatomical and physiological commentaries.* London 1823.

dere suspicatur. Caeterum de nervorum in facie distributorum functionibus haec dicit:

Nervi trigemini rami in faciei cute dispositi sensui eius praesunt, rami verò musculos pterygoideum, masseterem, temporalem petentes excitare debent motum voluntarium, quum praeter nervos modo memoratos nullus alius nervi ramus his musculis implicetur. Musculus vero buccinator et ramum buccinatorium nervi trigemini et ramos a nervo faciali orientes excipit. Quorum nervorum functiones perscrutatus, compressionem rami buccinatorii (trigemini nempe rami) contractionem musculi buccinatoris non excipientem vidit. ¹⁾ Musculum circumflexum palati ramus nervi trigemini solus instruit: unde patet, musculos quatuor magnos, qui manducationi inserviunt, modo memoratos a nervi trigemini ramis solis regi. Anatomica docet perscrutatio, non esse implicitam ganglio sic dicto Gasseri secundam et tertiam radicem; sed porrectis illi nonnullis filis, idem ganglion praetereuntes foramen rotundum penetrare et nervum maxillarem inferiorem formare, qui et musculis et cuti sensum voluntariumque motum praebet. Primus nervi trigemini ramus, qui ganglion efformat, sensui tantum inservit.

Nervorum tamen musculi buccinatoris, inter nasi labiique cutaneos et manducationis validiores musculos medium tenentis, functiones perscrutari difficile est, quum, utrum nervo faciali dissecto musculus is resolutus sit, nec ne, minime pateat; Sin tamen nervi trigemini ramus buccinatorius comprimitur, nulla, quae sentitur, commutatio musculi eius animadverti potest: nervum vero facialem compressum, non solum musculi buccinatoris, verum etiam musculorum labii et naris convulsiones sequuntur.

¹⁾ Quod meis non consentit cum experimentis.

Caeterum nervus facialis asini sensibilitatis ex-
res est; reliqua animalia ea gaudent.

Compressio nervi accessorii Willisii dolorem
motum excitat musculorum; nervus vagus com-
pressus doloris est caussa, rami tamen eiusdem la-
ngei inter compressionem motum musculorum
syngis et oesophagi efficiunt; nervi sympathici
compressio nullum doloris signum provocat.¹⁾

Experimenta quaedam, quae ill. *Burdachius* ²⁾
stituit.

Exp. I. Equo seni, cui n. facialis lateris dex-
dissectus erat, labium superius dextrum, prae-
tium vero inferius dependebat resolutum; mus-
cus buccinatorius relaxatus et flaccidus, equo ex-
tante, vacillabat, neque, utrum vi musculari vel
e: exspirato moveretur, discerni poterat; Ammo-
narium neutri sensibilitatem excitabat, labia
rum sumendarum non capacia erant.

Nervum infraorbitalem post horam dimidiam
um, nulla excipiebat resolutio, neque sensus
itio (?)

Die sequenti n. faciali lateris sinistri dissecto,
us, labiis resolutis, pabulum prehendere non
boat, respiratio cum anhelitu erat propter pa-
um narium collapsarum contactum.

Exp. II. Equi, cui n. facialis sinister dissec-
erat, respiratio incolumis (?) erat; n. vero in-
bitali lateris alterius dissecto, sensibilitas ces-
tt. Die sequenti labium sinistri lateris infe-
3) demissum erat, naris resoluta et versus la-

1) Nullum vero ex his observationibus percipi posse
um, nemo non videt.

2) v. Frorieps Notizen. 1824. July. Nro. 150. p. 278.
3) Nonne et superius?

tus alterum attracta, musc. buccinator laxus et flaccidus: pus, quod die praecedente e nare utraque effluxerat, die hoc e dextra sola emanabat. facies dimidia sinistra sensus expers erat. Nervus denique superstes facialis nudatus neque compressionem neque sectionem sentiebat (?), vi Galvanica excitatus convulsiones musculorum faciei efficiebat. Labium inferius aequae ac in latere altero dependebat, respiratio non turbata erat. Nervi infraorbitalis sinistri Galvanicam excitationem motus debiles subsequiebantur et animal totum magis concutiebatur, ac si nervus facialis excitaretur Galvanismo. ¹⁾ Inter ipsam nervi infraorbitalis sectionem stridor dentium audiebatur.

Hinc et aliis caussis ductus concludit *Burdachius*.

1. Radicem anteriorem paris quinti sensu praesertim faciei, cuius in cute se expandat, inserti vire ²⁾, n. facialem motum praesertim faciei efficere; discrimen vero hoc non constare; nervum videlicet quintum incitatum et motus, quamvis debiliores, afferre posse: eoque secto, sensum interdum remanere.

2. Sententiam Bellii, n. facialem motum respirationis, n. trigeminum motum manducationi proferre, falsam esse; radicem n. trigemini minorem, quum musculi manducationis ex ea recipiant ramos, et respirationi, motu maxillae suffultae, inservire; n. facialem musculis faciei, quatenus expirationem promoveant, et cibos suscipiant, destinatum esse.

Autor quaestiones adiungit:

1. Num saepius occurrat post nervum facialem sectum secretio narium cessans, aequae ac in equo priori fuerit? Unde hoc signum explicandum

¹⁾ quae utraque non confirmare valeo phaenomena.

²⁾ v. supra professoris Mayo sententiam allatam.

? Num nervi sectio secretionem lacrymarum
arbet?

2. Num paralysis palati mollis destructionem
nervi eius excipiat, et veritas enuntiati Shawiani
vindictetur?

VITAE CURRICULUM
EX DECRETO
GRATIOSI MEDICORUM ORDINIS
UNIVERSITATIS BEROLINENSIS
A D J E C T U M.

Ignatius Polko Silesio-Katscherensis a. MDCCCI parentibus, qui supra laudem sunt, natus, prima pueritia non in ludo solum publico, sed etiam a praeceptoribus privatis eruditus, quum annum consequutus essem decimum primum, Leobschützium petens, Gymnasium, quod ibidem floret, frequentare incepti. Octo hic per annos professorum optimorum beneque monentium lectionibus interfui. *Schrammius* imprimis, probus ille vir et literis summa diligentia deditus, studio naturae me imbuait, amoreque huius et erga se ipsum me devinxit. Cuius memoriam grata mente semper tenebo.

Anno denique MDCCCXX, testimonio maturitatis acquisito, almam hanc Musarum sedem ingressus, rectore magnifico Ill. Lichtenstein civis universitatis factus, ab Ill. Rudolphi t. t. decano spectabilissimo, d. XXVI Octobris albo medicinae studiosorum inscriptus sum.

His hic interfui lectionibus: Logicae Ill. H. Ritter; historiae philosophiae Cel. Stiedenroth; geographiae universali Ill. C. Ritter; explicationi Tusculanarum Ciceronis Ill. Wolff; commentariis de Platonis politia et Terentii comoediis Ill. Boekh.

anatomiam, physiologiam, propaedeuticam medicam, doctrinamque de organis sensuum et entomorum historiam naturalem Ill. Rudolphi, splanchnologiam Ill. Knappe mihi tradiderunt; sectiones in laboribus instituere Ill. Ill. Rudolphi et Knappe docuerunt. In historia naturali, pharmacologia, geographia physica et biologia Ill. Link; in zoologia Ill. Lichtenstein; in botanica Ill. Hayne; physiologia comparata Ill. Horkel; in physica experimentalis Ill. Turte; de calore, lumine, magnetismo, electricitate et Galvanismo Ill. Erman; chemia Ill. Ill. Hermbstaedt et Mitscherlich praetores mihi fuerunt. In pathologia, therapia generali et historia medicinae aevi recentioris ahlilii theoria incipiente Ill. Hecker; in medicina generali et ophthalmiatrie Ill. Wagner; in pathologia generali et semiotica Ill. Fr. Hufeland duces mihi fuerunt; Ill. Osann audiui de materia medica perentem. Ill. C. W. Hufeland de morbis acutis Ill. Berends de Celso et de aphorismis Hippocratis, de morbis nervosis et tabificis; Ill. Horn de morbis syphiliticis; Ill. Rust et Kluge de accutis Ill. Kluge de ossibus fractis et luxatis; Cel. G. Kluge de chirurgia et acologia. Institutionibus practicis clinicis, iisque medicis chirurgicis et obstetriciis Ill. Ill. Berends, Hufeland, Neumann, Graefe et nob. a Siebold institutis.

THESES DEFENDENDAE.

I.

Sthenia et asthenia non existit.

II.

In omnibus morbis crises sunt.

III.

Dierum numeratio nullo in morbo acuto negligenda.

IV.

Gangliorum usum nondum perspeximus.

V.

Ex medicina, ut scientiâ, non prodire nulla aliis disciplinis utilitatem.

VI.

Vis magnetico-electrica ad mixtionem et alysin chemicam explicandam non sufficit.
